

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. Велико Търново, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИЛИЯНА ПОПОВА

Членове: ГАЛЯ МАРИНОВА
МАЯ ПЕЕВА

при участието на секретаря ИНА Д. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от МАЯ ПЕЕВА Въззивно търговско дело № 20224001000186 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 20/28.02.2022 г. по т.д. № 77/2021 г. Окръжен съд Русе е приел за установено, че в полза на „Юробанк България” АД съществува вземане от Н. И. Е. за сумата от 60000 лева, представляваща главница по договор за кредит № HL78561/20.10.2016 г. за периода 01.10.2019 г. – 19.07.2020 г., частично от общо дължима сума 91541,57 лв., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на депозиране на заявлението по чл. 417 ГПК - 22.07.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, както и за сумата 197,50 лв. – такси за периода 02.10.2019 г. – 19.07.2020 г., за които е издадена заповед за незабавно изпълнение по ч.гр.д. № 3022/2020 г. на РРС. Присъдени са разноски.

Против това решение е постъпила въззивна жалба от Н. И. Е.. В жалбата са наведени оплаквания за неправилен извод на съда относно настъпването на предсрочна изискуемост на кредита. Връчването на уведомлението на кредитора е извършено на основание чл. 47, ал. 5 ГПК.

След като кредиторът е избрал съобщаването на длъжника за настъпила предсрочна изискуемост на кредита да стане чрез ЧСИ, то съгласно чл. 18 ЗЧСИ връчването следва да стане по реда на чл. 37 – чл. 58 ГПК. За да се приеме, че е налице редовно връчване на основание чл. 47, ал. 5 ГПК следва да бъдат предприети последователно всички процесуални действия, предвидени в чл. 47, ал. 1 – 3 ГПК. Въпреки направените оспорвания на отбелязванията върху разписките на уведомленията на ЧСИ за обявяване на предсрочна изискуемост и възраженията, че не е правен опит съобщението да му бъде връчено по месторабота, чрез неговия работодател, както разпорежда чл. 47, ал. 3 ГПК, решаващият съд е преценил, че може да се приложи фикцията на чл. 47, ал. 5 ГПК, позовавайки се единствено на изключението по чл. 47, ал. 1, изр. 4 ГПК. По този начин кредиторът не е положил всички усилия за откриване на длъжника, изисквани от принципите на дължимата грижа и добросъвестността.

Моли съда да отмени постановеното решение като неправилно, и вместо него да постанови друго, с което бъде присъдена само падежиралата главница в хода на производството в размер на 4160,78 лв. и неплатената такса в размер на 3,50 лв. Претендират се разноси.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК въззиваемата страна е депозирала отговор, с който се заема становище, че постановеното първоинстанционно решение е правилно и обосновано, поради което жалбата следва да се остави без уважение.

Настоящият състав, като взе предвид наведените в жалбата оплаквания, становищата на страните и като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

При извършване на проверката по чл. 269 ГПК настоящият състав констатира, че оспореното съдебно решение не страда от пороци, водещи до неговата нищожност – постановено е от законен състав, в пределите на правораздавателната власт на съда, в писмена форма, с разбираемо изложени аргументи, подписано от председателя на състава. При извършената служебна проверка въззивният съд констатира, че съдебното решение е допустимо в

обжалваната част, поради което следва да пристъпи към решаване на спора по същество, съгласно чл. 271, ал. 1 ГПК.

Окръжен съд Русе е сезиран с искова молба от „Юробанк България“ АД против Н. И. Е. за приемане за установено, че в полза на банката съществува вземане от ответника за сумата 60000 лв., дължима част от главница по договор за кредит № HL78561/20.10.2016 г. за периода 01.10.2019 г. – 19.07.2020 г., ведно със законна лихва върху главницата, считано от 22.07.2020 г. до окончателното изплащане, както и за сумата 197,50 лв. – такси за периода от 02.10.2019 г. – 19.07.2020 г., които суми са предмет на издадената заповед за незабавно изпълнение по ч.гр.д. № 3022/2020 г. на РС Русе. Изложени са обстоятелства, че по силата на сключения договор за кредит между банката и кредитополучателите Н. И. Е. и П. Н. П., банката е предоставила в заем сумата от 131000 лв., от които 121528 лв. – за целите на пълно предсрочно погасяване на задълженията по договор за кредит № HL41719 и 9472 лв. – за погасяване на задълженията на ипотечарния съдлъжник. За усвоения кредит кредитополучателите не дължат на банката за първите 60 месеца от срока на издължаване лихва, а от 61-вия месец до крайния срок на издължаване се дължи променлива годишна лихва, която се определя като сбор от референтен лихвен процент плюс фиксирана договорна надбавка в размер на 3,666 процентни пункта. При просрочие на дължимите плащания, включително и при обявяване на кредита за предсрочно изискуем, кредитополучателят дължи обезщетение за времето на забавата върху просрочените суми в размер на законната лихва за забава. Кредитополучателите дължат и месечна такса за обслужване на разплащателна сметка в размер на 3,50 лв., такса активиране/деактивиране на пакет SMS известяване, годишен абонамент за пакет SMS известяване. Крайният срок за погасяване на кредита, включително дължимите лихви е 180 месеца, считано от датата на откриване на заемната сметка, като размерът на вноските от първата до шестдесетата възлиза на 727,78 лв., а от шестдесет и първата вноска – на 884,21 лв. плюс една последна изравнителна вноска. По силата на чл. 21, ал. 1 от договора за кредит, при непогасяване в уговорения срок на една или повече вноски по кредита, банката има право да го обяви изцяло или частично за предсрочно изискуем и да се снабди с изпълнителен лист за принудително събиране на вземанията си. С покана, връчена на Н. Е. чрез ЧСИ В. М. по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК „Юробанк България“ АД е

уведомила длъжника, че поради неплащане на дължимите вноски по кредита, банката обявява същия за изцяло предсрочно изискуем, като е определен 7 дневен срок на длъжника за погаси изцяло задълженията си към кредитора. С изтичане на 14 дневния срок от залепване на уведомлението - на 02.07.2020 г. кредитът е станал предсрочно изискуем. С покана, връчена на длъжника П. П. на 22.06.2020 г., банката я е уведомила, че поради неплащане на дължимите вноски по кредита, същият се обявява за предсрочно изискуем изцяло, като също е определен 7 дневен срок за погасяване на задълженията. След залепване на уведомлението от ЧСИ В. М. на 17.06.2020 г., на следващия ден – 18.06.2020 г. Н. Е. е подал молба в банката, с което обяснява, че не може да плаща и сменя работни места. След датата на обявяване на предсрочната изискуемост на кредита длъжникът Е. е възстановил плащанията и е извършил погасявания в общ размер на 5658,36 лв. Независимо от извършените погасявания и с оглед на това, че длъжникът не е погасил целия размер на дълга, „Юробанк България“ АД е подала заявление за издаване на заповед за изпълнение, към който момент непогасените вноски са, както следва: 10 непогасени вноски за главница, считано от 01.10.2019 г., а общото задължение на длъжника възлиза на 92421,87 лв., от които 91541,57 лв. – главница, 682,80 лв. – наказателна лихва за просрочие за периода от 01.11.2019 г. до 19.07.2020 г., 197,50 лв. – такси за периода от 02.10.2019 г. до 19.07.2020 г. Издаването на заповед за изпълнение и изпълнителен лист е поискано частично за сумата от 60197,50 лв., от които 60000 лв. – част от главницата и 197,50 лв. – такси за периода от 02.10.2019 г. до 19.07.2020 г., като за тези суми, ведно със законна лихва за забава върху главницата от датата на заявлението – 22.07.2020 г. до окончателното изплащане и дължимите разноски е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 3022/2020 г. на Районен съд Русе. Образувано е изп.д. № 8/2021 г. на ЧСИ В. М.. С оглед на подаденото възражение от длъжника Н. Е. срещу издадената заповед за изпълнение е предявен настоящият установителен иск.

С отговора на исковата молба ответникът е оспорил иска като неоснователен и недоказан. Сочи се, че кредиторът ищец не е упражнил надлежно правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем, тъй като не е спазена процедурата по чл. 47 ГПК. Видно от приложената разписка връчителят е посетил постоянния и настоящ адрес на ответника на 15.06.2020

г., като е оспорено удостоверителното изявление, отразено в документа, че ответникът се е установил да живее и работи във Франция. Връчителят е посетил адреса само още веднъж – на 17.06.2020 г., за да залепи уведомление по чл. 47 ГПК. Оспорено е удостоверителното изявление относно обстоятелствата, при които е залепено уведомлението, а именно – че от два месеца адресатът живее и работи във Франция. Записаното в двете разписки се опровергава от направеното и внесено от ответника в „Юробанк България“ АД искане за отсрочване на задълженията по договора за кредит с вх. № 208/18.06.2020 г. Не е спазена процедурата по чл. 47 ГПК и защото не са изпълнени всичките ѝ хипотези, а именно по чл. 47, ал. 3, изр. посл. От ГПК – връчване по месторабота или местослужене, за да може да се приложи фикцията на чл. 47, ал. 5 ГПК. По тези съображения ответникът счита, че не е установено надлежно връчване на уведомление за предсрочна изискуемост на кредита и не е налице обявяването ѝ. Излагат се обстоятелства, че са извършени плащания в по-голям размер от сочения от банката.

С обжалваното решение съдът е приел, че по сключения договор за банков кредит банката е изпълнила задължението си да предостави договорената парична сума на ответника, че са настъпили предпоставките за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, предвид периода, в който кредитът не е обслужван, и надлежното връчване на обявлението на банката за обявяване на предсрочната изискуемост, отчетел е извършените погашения, и е установил размер на дълга, както следва: главница в общ размер на 88312,98 лв. /в която се включва и сумата от 418,73 лв. – погасена по реда на принудителното изпълнение/, такси в общ размер на 197,50 лв., поради което и предявеният частичен иск за сумата от 60000 лв. – част от главница от общо дължим размер от 91541,57 лв., ведно със законна лихва върху тази част от подаване на заявлението до окончателното изплащане, както и сумата от 197,50 лв. – такси за периода 02.10.2019 г. - 19.07.2020 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 3022/2020 г. на РРС, е уважен.

Не са спорни по делото фактите, че между ищеца, от една страна, и Н. И. Е. и П. Н. П., от друга страна, е съществувало облигационно правоотношение по повод сключен договор за кредит № HL 78561/20.10.2016 г., по силата на който кредиторът "Юробанк България" АД предоставя на кредитополучателите кредит в общ размер на 131000 лв., от които 121528 лв. – за пълно предсрочно погасяване на задълженията по договор за кредит №

НЛ 41719 и 9472 лв. – за погасяване на задължения на ипотечарния съдлъжник, във връзка с които има наложена възбрана от ЧСИ върху обезпечението. Кредитополучателите се задължават да върнат ползания кредит с краен срок на погасяване – 180 месеца, като за първите 60 месеца не дължат лихва на банката, а от 61-вия месец до крайния срок се дължи променлива годишна лихва, която се определя като сбор от референтен лихвен процент плюс фиксирана договорна надбавка в размер на 3,666 процентни пункта /чл. 7 и чл. 3 от договора/. Падежа на месечните вноски е първо число на месеца, като от първа до шестдесета вноска размерът е 727,78 лв., а от 61-вата вноска – 884,21 лв., плюс една последна изравнителна вноска /чл. 9 от договора/. Съгласно чл. 4 от договора при просрочие на дължимите плащания, включително и при обявяване на кредита за предсрочно изискуем, кредитополучателят дължи обезщетение за времето на забавата върху просрочените суми в размер на законната лихва за забава, чийто размер се определя от Министерския съвет.

В чл. 21, ал. 1 е посочено, че при непогасяване в уговорения срок на една или повече вноски по кредита, банката има право да обяви кредита за изцяло или частично предсрочно изискуем. В чл. 30 от договора е предвидено, че всички уведомления и изявления във връзка с настоящия договор трябва да бъдат в писмена форма и ще се считат получени, ако по факс, чрез лично доставяне или чрез изпращане по пощата с обратна разписка, или с препоръчана поща, или по електронна поща, достигнат до адресите на страните, посочени в началото на договора или във всеки последващ документ, подписан от кредитополучателя и представен пред банката. В случай, че някоя от страните промени адреса си, тя е длъжна да уведоми писмено другата страна, като посочи новия си адрес, а до получаването на такова уведомление, всички съобщения, достигнали до стария адрес, ще се считат за получени. Няма спор, че постоянният и настоящият адреси на длъжника ответник, посочени в договора, не са променяни.

С покана, връчена чрез ЧСИ В. М., на адреса на длъжника Н. Е., банката го уведомява, че има формирани просрочия към 01.06.2020 г. в размер на 5749,42 лв. по договора за банков кредит, поради което банката обявява същия за предсрочно изискуем, като към дата 01.06.2020 г. размерът

на дълга е, както следва: 92132,51 лв. – главница, 255,82 лв. – лихви, 219,50 лв. – такси и 107,26 лв. – застраховки. При връчването на поканата е оформена разписка от връчител при ЧСИ В. М. от 15.06.2020 г., в която е отразено, че по данни на И. М. – домоуправител на входа, Н. Е. живее и работи във Франция от повече от два месеца, като шофьор на тежкотоварен автомобил. На 17.06.2020 г. е залепено уведомление на входната врата на входа, като за обстоятелства, при които е залепено уведомлението е посочено, че по данни на И. М. – домоуправител на входа, Н. Е. живее и работи във Франция повече от два месеца.

На 18.06.2020 г. Н. Е. е подал искане до банката с вх. № 208/18.06.2020 г., с което уведомява, че забавените плащания на погасителните вноски по кредита се дължат на затруднения във връзка с пенсионирането му, обяснява за смяната на работни места, като последното му работно място е било в „Карго Експрес – БГ“ ЕООД, като шофьор на лекотоварен автомобил, което поради недобро заплащане е напуснал на 16.06.2020 г. Посочва, че му предстои започване на работа по трудов договор с „Аксел Логистик“ ООД, гр. Пещера. С оглед на това е направено искане да се спре/прекрати принудителното изпълнение срещу него и му бъде даден допълнителен срок да заплати забавените вноски.

За изясняване на обстоятелствата по връчването на изявлението за обявяване предсрочната изискуемост на кредита по делото е разпитана св. И. М.. Същата е домоуправител на входа, в който живее ответникът. Вратата на входа се заключва, като достъпът е с чипове. Свидетелката видяла един човек пред входа, който държал черна папка с документи, и го попитала кого търси. Разбрала, че търси Н. Е. и отговорила, че той е на работа и не знае кога ще се върне, защото пътува с камиони зад граница. На въпроса къде пътува отговорила, че Е. работи в частна фирма, кара товарен камион и пътува, където го пратят в чужбина. Човекът, с когото разговаряла, не й казал защо търси Н., не я е питал коя е, тя не му е казвала имената си и не му е казвала, че е домоуправител. По наблюдения на свидетелката Н. отсъствал за различни периоди, но според нея повече от три седмици не е отсъствал. Не знае до кои държави пътува. Когато отсъствал я предупреждавал да наглежда апартамента.

За изясняване на обстоятелствата по делото е изслушана съдебно

икономическа експертиза, която установява, че размерът на усвоения кредит по договора за кредит е 126095,05 лв. Вещото лице е установило, че последното плащане преди датата на депозиране на заявление по чл. 417 ГПК е извършено на дата 09.07.2020 г., като последната платена изцяло погасителна вноска следва да е с дата на падеж 01.09.2019 г., тази с дата на падеж 01.10.2019 г. е платена частично. Размерът на задължението към 19.07.2020 г. е в общ размер на 92421,87 лв., от които главница в общ размер на 91541,57 лв., от която сума редовно падежираше в периода 01.10.2019 г. – 01.07.2020 г. вкл. главница в размер на 5869,63 лв., предсрочно изискуема главница в размер на 85671,94 лв.; мораторна лихва в размер на 682,80 лв., изчислена за периода от 02.01.2020 г. до 19.07.2020 г.; такси в общ размер на 197,50 лв., от които: такси за обслужване на разплащателната сметка в общ размер на 31,50 лв. за периода от 01.11.2019 г. до 01.07.2020 г. вкл., абонаментна такса за пакет „СМС уведомяване“ – 5 лв., такса за администриране на просрочен от 121 до 150 дни кредит в размер на 27 лв., начислена на 01.10.2019 г., такси за администриране на просрочен от 151 дни до 180 дни кредит в общ размер на 64 лв., начислени на 01.11.2019 г. и 01.02.2020 г., такси за администриране на просрочен над 180 дни кредит в общ размер на 70 лв., начислени на 01.12.2019 г. и 01.03.2020 г.

Последното доброволно плащане преди датата на изготвяне на заключението е извършено на дата 25.10.2021 г., като е погасена изцяло изискуема главница. С оглед на това, задължението по договора към 26.11.2021 г. възлиза в общ размер на 101356,68 лв., от които главница в общ размер на 88312,98 лв., /след приспадане на сумата 418,73 лв. – постъпила вследствие на принудително изпълнение, размера на главницата е 87894,25 лв./; мораторна лихва в размер на 682,80 лв., изчислена за периода от 02.01.2020 г. до 19.07.2020 г.; такси в общ размер на 197,50 лв., от които: такси за обслужване на разплащателната сметка в общ размер на 31,50 лв. за периода от 01.11.2019 г. до 01.07.2020 г. вкл., абонаментна такса за пакет „СМС уведомяване“ – 5 лв., такса за администриране на просрочен от 121 до 150 дни кредит в размер на 27 лв., начислена на 01.10.2019 г., такси за администриране на просрочен от 151 дни до 180 дни кредит в общ размер на 64 лв., начислени на 01.11.2019 г. и 01.02.2020 г., такси за администриране на просрочен над 180 дни кредит в общ размер на 70 лв., начислени на 01.12.2019 г. и 01.03.2020 г.; законна лихва в размер на 12581,68 лв.,

начислена за периода от 19.07.2020 г. до 25.11.2021 г. вкл.

Вещото лице установява, че кредитът е обслужван със закъснение, като закъсненията с повече от 25 дни, съгласно падежите на погасителните вноски са: от 01.06.2019 г. до 01.10.2019 г., като вноската с падежна дата 01.10.2019 г. е погасена частично на дата 09.07.2020 г., и от 01.10.2019 г. до 01.07.2020 г.

Вещото лице изчислява вариант, при който се определя размерът на дълга при условие, че не е настъпила предсрочна изискуемост. В този случай към 17.07.2020 г. редовно падежиралата и просрочена главница в периода 01.10.2019 г. – 01.07.2020 г. е в размер на 5869,63 лв., мораторната лихва е в размер на 254,59 лв., начислена за периода 02.01.2020 г. – 19.07.2020 г., таксите са в общ размер на 197,50 лв., подробно посочени. Към 22.07.2020 г. редовно падежиралата и просрочена главница в периода 01.10.2019 г. – 01.07.2020 г. е в размер на 5869,63 лв., мораторната лихва е в размер на 259,48 лв., начислена за периода 02.01.2020 г. – 22.07.2020 г., таксите са в общ размер на 197,50 лв., подробно посочени. Задължението по договора към 26.11.2021 г. е в общ размер 5142,94 лв., от които редовно падежирала в периода 01.04.2021 г. – 01.11.2021 г. просрочена главница в размер на 4887,50 лв., договорна лихва в размер на 233,72 лв. за периода 01.11.2021 г. – 26.11.2021 г., мораторна лихва в размер на 21,72 лв. за периода 10.11.2021 г. – 26.11.2021 г.

По делото, включително и пред въззивния съд, са представени документи, удостоверяващи частични плащания по кредита, поради което във въззивната инстанция е изготвена допълнителна съдебно икономическа експертиза. Вещото лице констатира, че от 19.07.2020 г. до датата на проверката по настоящото заключение – 08.11.2022 г. постъпилите от Н. Е. доброволни плащания са в общ размер на 22300 лв., като с постъпилата сума банката е погасила следните задължения: разноски в общ размер на 8771,41 лв. и главница в общ размер на 13528,59 лв., т.е. поредността на погасяване в договора не е спазена, а приоритетно е погасявана главница. При спазване на договорения ред, размерът на дълга след извършените доброволни плащания, при условие, че се приеме кредитът за предсрочно изискуем на дата 02.07.2020 г., е, както следва: главница в общ размер на 91541,57 лв., от която редовно падежирала в периода 01.10.2019 г. – 01.07.2020 г. – 5869,63 лв. и

предсрочно изискуема – 85671,94 лв.; законна лихва в размер на 9164,44 лв., начислена за периода от 02.01.2020 г. до 17.11.2022 г., като е отчетено, че с постъпилите суми е следвало да се погасят следните задължения: разноси в размер на 8771,41 лв., такси в размер на 197,50 лв. и законни лихви в размер на 13331,09 лв. Съгласно счетоводните регистри на банката към 08.11.2022 г. /датата на извършване на проверката от вещото лице/ и съобразно отнасянето на погашенията от нея, просрочената главница е в размер на 77594,25 лв., дължимата мораторна лихва е в размер на 682,80 лв., дължимата законна лихва е в размер на 16198,56 лв. и дължимите такси са в размер на 197,50 лв.

Вещото лице дава вариант, при който са направени изчисления при условие, че кредитът не е предсрочно изискуем. В този случай просрочената главница към 22.07.2020 г., падежирала в периода 01.10.2019 г. – 01.07.2020 г. е в размер на 5869,63 лв., главница падежирала в периода 01.08.2020 г. – 01.11.2022 г. – 16401,67 лв. Погасена главница в следствие на постъпилите доброволни плащания в общ размер на 17966,69 лв. и в следствие на принудително изпълнение в размер на 143,83 лв., непогасен остатък към 08.11.2022 г. – 4160,78 лв. Просрочените такси към 22.07.2020 г. са в размер на 197,50 лв., начислени в периода от 01.10.2019 г. – 01.07.2020 г., падежирали в периода от 01.08.2020 г. до 01.11.2022 г. – 107 лв. Погасени такси в следствие на постъпилите доброволни плащания в общ размер на 297,50 лв. и в следствие на принудително плащане – 3,50 лв., непогасен остатък към 08.11.2022 г. – 3,50 лв. Неплатени към 22.07.2020 г. мораторни лихви в размер на 259,48 лв. и начислени в периода от 22.07.2022 г. до 17.11.2022 г. мораторни лихви в размер на 1216,28 лв. Погасени мораторни лихви в следствие на доброволните плащания в общ размер на 1406,52 лв. и в следствие на принудително плащане – 22,06 лв., непогасен остатък към 08.11.2022 г. – 47,18 лв. Погасени договорни лихви в следствие на доброволни плащания в общ размер на 2629,29 лв., начислени за периода от 01.10.2020 г. до 30.09.2022 г. Непогасен остатък – 357,09 лв.

Със заявление от 22.07.2020 г. е предприето действие от банката по снабдяване със заповед за изпълнение по реда на чл. 417 ГПК, за което е издадена Заповед за изпълнение № 1333/24.07.2020 г. по реда на чл. 417 ГПК по ч.гр.д. № 3022/2020 г. на РРС, за сумите: главница – 60000 лв. – частично от 91541,57 лв., ведно със законната лихва от 22.07.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, 197,50 лв. – такси за периода от 02.10.2019 г. –

19.07.2020 г. Присъдени са и разноси, както следва: 1203,95 лв. – платена държавна такса и 1719,56 лв. – адвокатско възнаграждение. По повод на това, че е постъпило възражение от длъжника Н. И. Е., на банката заявител са дадени указания за завеждане на иск относно вземането си, с правно основание чл. 422 ГПК, имащ за предмет установяване на вземанията по издадената заповед за изпълнение.

При тази фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 430 ТЗ вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД за съществуване на вземанията по издадената заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист въз основа на документ – извлечение от сметка, издадено по повод на отпуснат кредит от ищцовата банка по договор за банков кредит. Наличието на договор за кредит, с постигнато съгласие между страните относно съществените му елементи, не е оспорено по делото. От представените по делото документи и от заключението на вещото лице се установява усвояване на договорената сума от 126095,05 лв. от длъжника – ответникът по делото, с което банката е изпълнила своето задължение за предоставяне на уговорената сума пари в заем. Съгласно разпоредбата на чл. 430, ал. 1 ТЗ, както и от клаузите на текстовете в раздел II от договора, заемателят има задължение да върне сумата по уговорения начин. В конкретния случай връщането е уговорено на месечни вноски, чийто размер е фиксиран в договора и в приложения погасителен план, съобразен с уговорката, че в първите 60 месеца не се дължи лихва, като срокът в настоящия казус е в полза на длъжника /в договора има предвидена клауза за възможност и право на последния да погаси предсрочно кредита при определени предпоставки/. При настъпване на определени в договора юридически факти обаче длъжникът губи преимуществото на срока и кредитът става предсрочно изискуем. Предсрочната изискуемост е уговорена да настъпва при непогасяване в уговорения срок на една или повече вноски по кредита, като от клаузата, предвиждаща настъпване на предсрочна изискуемост, е видно, че това право на банката следва да бъде упражнено по съответния ред – чрез отправяне на волеизявление до длъжника в този смисъл, което да достигне до него. Предвид установеното от вещото лице неплащане след 01.10.2019 г. до

01.07.2020 г., което се явява съществено на фона на оставащия срок по договора, за банката се поражда правото да обяви кредита за предсрочно изискуем, което е сторено от нея чрез отправяне на писмено волеизявление до длъжника на посочения адрес за кореспонденция в договора, който е и настоящ и постоянен адрес на ответника. Волеизявлението е ясно, недвусмислено и категорично, отправено е чрез частен съдебен изпълнител по реда на чл. 18, ал. 5 ЗЧСИ. При избора от кредитора способ за уведомяване, редовността на връчването се преценява съответно по правилата на този способ. Извършването на връчване на книжа чрез частен съдебен изпълнител следва да се осъществи съобразно разпоредбите на чл. 37-58 ГПК /арг. от чл. 43 ЗЧСИ/, както и съобразно уговореното в договора. Това е така, тъй като се касае за изявление на страна по договора, имащо материално правната последица да промени падежа на задължението за връщане на даденото в заем. С оглед на това, че се касае именно до такова изявление с материално правен характер, приложимо е и предвиденото в договора, че същото следва да е в писмена форма, изпратено на адреса на насрещната страна, посочен при сключването или при всеки подписан последващ документ. В договора е предвидено още и задължение за уведомяване при промяна на адреса, както и последицата при неизпълнение на това задължение, а именно всички съобщения, достигнали до стария адрес да се считат за получени. В случая, при така уговореното задължение на длъжника да уведоми писмено насрещната страна при промяна в адреса си, връчването на посочения адрес, който е и постоянен и настоящ, следва да се счита за редовно по реда на чл. 47 ГПК, без за лицето, изпращащо изявлението или за връчителя /нотариус или ЧСИ/ да съществува задължение за издирване на друг адрес, какъвто се явява и адреса по месторабота или местослужене, или осъществяване на търговска дейност. В този смисъл е Решение № 71/28.04.2022 г. по гр.д. № 2681/2021 г. на IV Г.О. на ВКС. С оглед на това, възражението във въззивната жалба, че не е спазена новелата на чл. 47, ал. 3, изр. посл. ГПК за служебно издирване на местоработата на длъжника от частния съдебен изпълнител, настоящият състав счита за неоснователно и несъобразено с изричните уговорки между страните относно мястото на връчване на изявления във връзка с настоящия договор. Дори да се приеме, че съдебният изпълнител е следвало да извърши проверка за местоработата на длъжника и с неизпълнението на това задължение е допуснато нарушение, то това

евентуално нарушение не е съществено, с оглед на изричното признание на длъжника, направено в молбата му, депозирана до банката на 18.06.2020 г., че към момента на залепване на уведомлението – 17.06.2020 г. той не работи /в молбата се излага, че е напуснал работа на 16.06.2020 г. и му предстои започване на нова работа по трудов договор/, т.е. дори да беше извършена такава проверка, тя нямаше с нищо да допринесе за откриване на длъжника. Тук следва да се отбележи и обстоятелството, че в същата молба длъжникът отново сочи същия адрес, на който е залепено уведомлението и фактът, че на деня, следващ деня на залепване на уведомлението от връчителя на ЧСИ, е подал молба до банката за спиране/прекръпяване на принудителното изпълнение, е косвена индикация, че длъжникът е открит и надлежно уведомен за правото си да получи книжата. При връчване на поканата на 15.06.2020 г. връчителят е отбелязал, че е събрал данни от домоуправителя на входа И. М., че адресатът не пребивава на адреса повече от два месеца – живее и работи във Франция, като шофьор на тежкотоварен автомобил, поради което и на основание чл. 47, ал. 1 ГПК е залепил уведомление на входната врата на входа. Отразявайки по този начин извършените действия, в съответствие с изискването на чл. 47, ал. 1, изр. посл. ГПК връчителят е съставил официален удостоверителен документ, който има обвързваща доказателствена сила относно удостоверените в него факти. Отразяването на извършените действия е ясно и достатъчно конкретно, поради което показанията на св. И. М. относно подадените от нея данни на връчителя не могат да бъдат приети като достоверен източник на информация. След залепването на уведомление по чл. 47, ал. 1 ГПК лицето не се е явило за получаване на книжата, поради което и на основание на чл. 47, ал. 5 ГПК с изтичане на срока за получаването им от канцеларията на ЧСИ, поканата следва да се счита за редовно връчена. С оглед на това съдът приема, че за него настъпва неблагоприятната последица кредитът да стане предсрочно изискуем и да дължи връщане на дадената в заем сума в пълен размер предсрочно, като настъпването на предсрочната изискуемост предхожда подаването на заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение, до който извод е достигнал и първостепенния съд.

В хода на производството длъжникът е извършил доброволни погашения в общ размер на 22300 лв., които банката е отнесла за погасяване на разноси в общ размер на 8771,41 лв. и главница в общ размер на 13528,59

лв. Съгласно счетоводните регистри на банката към 08.11.2022 г. – датата на проверката на вещото лице, просрочената главница е в размер на 77594,25 лв. С оглед на това, че длъжникът е предложил изпълнение и кредиторът го е приел по този начин, макар и различен от предвиденото в договора, настоящият състав счита, че размерът на задължението за връщане на главницата по договора следва да се отчете съобразно отразеното от банката. Това обуславя основателността на предявения частичен иск за установяване съществуването на вземане в размер на 60000 лв. – главница по договора за периода 01.10.2019 г. – 19.07.2020 г. и за сумата 197,50 лв. – такси за периода от 02.10.2019 г. – 19.07.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на заявлението до окончателното изплащане.

До същите изводи е достигнал и първостепенния съд, последица от което е потвърждаване на обжалваното решение.

Ответникът по жалба не претендира разноси за въззивното производство.

Водим от горното и на основание чл. 271, ал. 1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20/28.02.2022 г., постановено по т.д. № 77/2021 г. на Окръжен съд Русе.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____